

Till sist

några rader om den moderata partistämman i Göteborg första veckan i november.

Det kunde ha blivit en sur och dyster stämma, där besvikna ombud ventilerade sin ledsnad över trepartiregeringens fall. Det blev en glad och enig stämma, där blickarna i allra högsta grad riktades framåt, mot 1979 års val och 80-talet.

Enigheten var ibland nästan bedövande eller sövande, de heta skärmytslingarna var få. Friskast blåste det i skol- och skattedebatten. Skolfrågorna och skatteproblematiken var också de områden, som tilldrog sig mest intresse vid sidan av det idépolitiska programmet.

Begreppen konservativ och liberal stod i centrum av intresset vid stämmans inledning. Partiledningen hade bäddat för en diskussion kring dessa båda politiska åskådningar genom att i början till det idépolitiska programmet ha ett kort avsnitt, där det bland annat framhålls att partiets grundsyn förenar både konservativa och liberala idéer. Anrättningen hade sedan kryddats av Eric Krönmark, som i en reservation till partistyrelsens förslag gett sitt förord för begreppet konservativ.

Någon stor strid mellan konservativa moderater och liberala kom dock aldrig till stånd. I det stämmoutskott, som hade att behandla idéprogrammet och i anslutning därtill väckta motioner, syddes en kompromiss ihop som kunde godtas av alla. Ordalydelsen i grundsynen justerades något men andemeningen förblev densamma: i den moderna moderatismens Sverige går det både att vara liberalt konservativ och konser-

vativt liberal. Sedan kan man naturligtvis undra om det inte hade gått att uttrycka och definiera den moderata grundsynen helt utan de båda ovan flitigt använda begreppen. Möjligheten är åtminstone tankeväckande.

Ett både-och av allvarligare slag gav Gösta Bohman uttryck för när han sökte ange partiets ställning och viljeinriktning efter trepartiregeringens upplösning. Målet för den moderata politiken måste vara att återupprätta en borgerlig tre-partisamverkan i regeringsställning. Medlen från moderaternas sida skall vara en markerad vilja till samverkan men också en strävan att klart och tydligt föra ut det moderata budskapet.

Att det är fråga om ett både- och markerades också av Höyres Erling Norvik som förde fram de norska partivännernas syn på problemet profilering gentemot samverkan. Det är genom positiv profilering i sakfrågor som vart och ett av de borgerliga partierna skall lämna sitt bidrag till uppnående av en borgerlig majoritet i valmanskåren. Det saken gäller, menade Norvik, är att de partier som vill samverka i regeringsställning inte får upphöja sin särsyn till ultimativa krav! Detta var, efter oktober månads upplevelser i Sverige, också tankeväckande.

Ytterligare ett citat från Erling Norvik får avsluta denna betraktelse: "Med ett vänsterinriktat arbetarparti är det en plikt för Höyre att för väljarna presentera sitt ideologiska och praktiska alternativ till socialismen – till maktkonsentrationsamfundet".

Är inte Moderata Samlingspartiets uppgift exakt densamma?